

ГИМНАЗИЈАЛАЦ

број **15**

2020

лист ученика и наставника Гимназије „Вук Караџић“ Трстеник

САДРЖАЈ:

Интервју са педагогом школе – Маријом Обрадовић	2
Отварање ИТ одељења у нашој школи.....	4
Школске активности	5
Свети Сава.....	5
Обележили смо 800 година самосталности Српске православне цркве	5
Општинско такмичење рецитатора	8
Свечана додела диплома.....	8
Милош Петрашиновић – ученик генерације о себи.....	10
Милош Петрашиновић – из угла његових другова.....	11
Анкета матураната	11
Порука разредних старешина.....	14
Анкета првог разреда	15
Учешће наших ученика на Хакатону 2019/20. године	16
Сајам књига	17
Европски дан језика.....	18
Савремена српска проза	19
Наше путовање у Италију.....	20
Интервју са Луком Ратајцем.....	21
Пјер Огист Реноар	22
Кина.....	24
УЧЕНИЧКИ РАДОВИ.....	26
Матурски рад из српског језика ученице Магдалене Катић.....	27
Књиге за читање – моја препорука	28
Нинина галерија слика	29
Писмо тинејџерима	30
Bob Geldof.....	34
Roger Waters.....	37
Рачунарски кутак.....	40
Занимљиве чињенице о рачунарима и интернету.....	40
Ови корисни цитати о програмирању инспирисаће вас на рад.....	42
Дан програмера	43
Бисери професора и ученика.....	44

Интервју са педагогом школе – Маријом Обрадовић

1. Како изгледа школа у доба короне (КОВИД-19)?

Пусто и тужно. Најлепши део школовања треба да буде дружење. Нажалост у време короне због поштавања свих мера које је држава донела целокупни рад школе одвијао се он-лине, како настава тако и сви административни послови. Школа у свему није имала неку аутономију већ је реализовала мере које је наложило Министарство просвете, науке и технолошког развоја.

2. Како је организована настава и да ли сте задовољни?

Највећи изазов за време короне био је како организовати наставу. Немају сви ученици и запослени иста знања везана за употребу савремене технологије, а нису имали у почетку сви ни адекватне урађаје за рад. Временом ти проблеми су превазиђени, али нису сви на исти начин доживели увођење ванредног стања. За неке ученике овакав начин рада био је јако стресан док су се неки користили свим погодностима оваквог начина рада који нису увек били часни.

Ефекте оваквог начина рада не знамо зато што нисмо имали прилике да сретнемо ученике у школским клупама и проверимо колико су знања стечена на овакав начин функционална и дуготрајна, али свакако ће на почетку идуће школске године за то бити прилике.

На основу мог искуства живу реч и непосредни контакт ученика и наставника на дужи временски период не може ништа адекватно да замени.

3. Планирали сте упис ИТ одељења, о каквом смеру је заправо реч?

ИТ смер је специјализовано одељење за ученике посебно надарене за рачунарство и информатику. Специјализовани предмети се изучавају у различитим разредима. Ученици ће за четири године имати укупно 934 часа информатичких предмета. Стручни предмети које ће ученици имати су:

1. Програмирање
2. Примена рачунара
3. Објектно оријентисано програмирање
4. Базе података
5. Програмске парадигме
6. Веб програмирање
7. Рачунарске системи
8. Оперативни системи и рачунарске мреже

Дигитална писменост, познавање програмирања и база података које ће ученици стећи у гимназијском ИТ одељењу биће важне за њихов даљи развој. Осим проходности на факултете који школују ИТ стручњаке, матуранти тих одељења могу да наставе студије и у другим областима и тако пробију пут ка дигитализацији у пољопривреди, здравству и енергетици.

Захваљујући компетенцијама, ови ученици могу одмах по завршетку гимназије да постану део иновативних стартап компанија. Ученици који су у другим школама завршили гимназијска ИТ одељења своје знање, вештине и ставове су већ успешно исказивали на конкурсима које су расписивале телекомуникационе компаније. Нарочито су велике успехе показали у веб-дизајнирању и креирању апликација за мобилне телефоне.

4. Две генерације ђака ради по реформисаном програму. Сведоци смо ових дана да се прича о томе. О каквим новинама је реч?

Ученици који су ове школске године завршили други разред прва су генерација која ради по новом реформисаном програму наставе и учења. Циљ ове реформе је да ученици стичу функционална знања, развијају вештине и способности које су везане за конкретне предмете, али и за живот изван школе. На путу остваривања циља улога наставника је врло важна јер програм пружа простор за слободу избора и повезивање садржаја, метода наставе и учења и активности ученика. Оријентација на процес учења брига је не само о резултатима, већ и начину на који се учи, односно како се гради и повезује знање у смислене целине, како се развија мрежа појмова и повезује знање са практичном применом.

Битна новина је и да по реформисаном програму ученици изучавају нове изборне предмете. У првом и другом разреду ученици могу да изаберу два предмета, од четири које школа понуди. Школа је могла да понуди следеће предмете: Језик, медији и култура, Појединац, група и друштво, Здравље и спорт, Образовање за одрживи развој, Уметност и дизајн и Примењене науке. У трећем разреду ученици се такође опредељују за два изборна предмета и изучавају их до краја четврте године. Школа може да понуди четири предмета, а ученици бирају два. Школа ће моћи да им понуди следеће предмете: Примењене науке 1, Примењене науке 2, Основи геополитике, Економија и бизнис, Религије и цивилизација, Методологија научног истраживања, Савремена технологија.

И како најважније треба навести да ће ови ученици уместо матурског испита полагати општу матуру која ће бити основ за упис на високе школе и факултете.

5. Испратили сте још једну генерацију ученика. Како је протекла израда матурских задатака? Које активности вас још очекују до краја наставне године?

Сви ученици четвртог разреда успешно су завршили матурски испит и тиме стекли дипломе о завршеном средњем образовању. Верујемо да ће знања и вештине које су стекли у нашој школи бити добра основа за наставак њиховог школовања. Свима желимо пуно успеха и среће и надамо се да ћемо им остати у добром сећању.

Оно што нам предстоји у наредном периоду је упис ученика у први разред. То је за нас јако битна активност која ће се реализовати 9. и 10. јула. По први пут ученици могу да бирају да ли ће се уписати електронским путем или ће доћи у школу ради уписа. Надамо се да ће упис проћи добро и да ћемо у школској 2020/2021. години имати одељење за ученике са посебним способностима за рачунарство и информатику, природно-математичко одељење и два одељења друштвено-језичког смера.

Отварање ИТ одељења у нашој школи

ИТ сектор се убрзано развија последњих деценија и врло је изражена константна потреба за стручњацима различитих профила из разнородних информатичких технологија и области. Самим тим информатичко образовање постаје једно од најтраженијих за школовање и предуслов могућности рада у овом перспективном и добро плаћеном сектору.

Ове школске године наша гимназија уписаће прву генерацију ученика талентованих за рачунарство и информатику. Интересовање међу ученицима је било велико, будући средњошколци су озбиљно приступили пријемном испиту тако да је за време припремне наставе, коју је наша школа организовала било 24 ученика из наше општине и општине Врњачка Бања, при чему је 20 ученика положило пријемни испит. Припремну наставу је држало четири наставника математике: Дејан Кончар, Катарина Павловић, Драгана Агатоновић и Гордана Антић.

Припремна настава

Ови ученици ИТ одељења ће за четири године имати око 1000 часова информатичких предмета што омогућава темељан приступ градиву и широку област примене стечених информатичких знања. Програмски језици за које ће се ученици оспособити у школи прате актуелне програме рада адекватним профилима на престижним факултетима, али пре свега актуелну и перспективну потражњу на тржишту рада, како код нас, тако и у целом свету. Настава се одвија у савремено опремљеним кабинетима за информатику, где ће ученици са својим професорима унапредити стратегије и технике самосталног учења. На крају свог школовања на овом профилу ученици ће бити спремни да самостално прате и стално унапређују своја знања из области информатичких технологија.

Програмер највишег ранга је животни подухват. Да ли сте заиста спремни да свој живот посветите ИТ свету? Да ли је лако? Ни најмање. Да ли је вредно? Апсолутно јесте, ако одлучите да дишете ИТ пуним плућима!

Надамо се да је ово само почетак једне лепе “информатичке приче” у нашој школи и да ће ова ИТ одељења постати стални и препознатљив бренд гимназије, али и читавог нашег краја.

*Снежана Вукчевић, Гордана Антић,
проф. рачунарства и информатике*

Школске активности

Свети Сава

Србине, брате, ти који сведочиш овом масовном убијању Српства. Ти који сопственим очима гледаш отуђење од крвљу натапаних, а вером поплочаних путева наших прадедова, устани пред ликом највећег миротворца, Божијег сина - Светог Саве.

Као најмлађи син Великог жупана Стефана Немање био је преодређен да своју ширину и памет користи у вођењу државе свог оца. Али већ у раној младости он себе ставља на пут искушења. Пут где је једина вредност бити човек.

Богатство и слава његове породице, али и њега самог, није у њему будила превелика осећања. Знао је да човек који своју срећу тражи у материјалном богатству заправо духовно сиромашан. Скроман материјално, али и те како богат духом, усађивао је љубав међу људима. Пуштао корене знања о науци Божијој и тамо где је садио веру, ницаше манастири. У манастирима школе. У школама синови Христови који наставише да приповедају праву веру међу народ свој.

Да ли данас речи којима величамо лик Саве поткрепљујемо делима? И зашто не?

Колико је још времена потребно да се српска сва срца уједине?

Да ли је ово сто је присутно у нашем времену био циљ Савин?

Свет пун неморала, гнусних дешавања. Пропагирање свега што је нечастиво. Обезвређивање вере. Одрицање идентитета... Отуђење манастира... Отимање српске територије. Обистињивање жеља непријатеља наших.

Хм, НИЈЕ, није...

Од школе коју нам је он оставио није остала ни сена. У мрак су је збацила атеистичка учења која су дуго година уствари усађивања у несрећне Србе.

А ми, следбеници Савини, чувари српског идентитета и Православља, док нас има на овом свету морамо се борити за учења светосавска и крсну славу. Својим следбеницима удахнути и пренети оно за шта су наши преци гинули вековима.

Зато, Србине, брате, Не дозволи да се за твог века изгуби лик овог свеца. Но га пренеси и на сина и синовца.

Обележили смо 800 година самосталности Српске православне цркве

6.12.2019. у нашој школи обележено је изузетно важан јубилеј - 800 година од стицања самосталности Српске православне цркве.

Пре осам векова Свети Сава је у Никеји издејствовао аутокефалност Цркве у српским и поморским земљама, чиме је трајно трасирао пут духовног развоја српског народа. Свети Сава је као први српски епископ самосталне српске цркве био наставник и учитељ које је своје отачаство просветио, а своја духовна чеда породило Духом Светим управивши их ка Правој вери и Васкрслим Христом.

Ово велико дело Светог Саве потекло је из његовог личног подвига започетог одласком на Свету Гору, главно упориште православне духовности и својеврсни духовни универзитет тог доба. Ту се монах Сава интелектуално и духовно формирао. Он се темељно упознао са ризницом светоотачког предања, коју су чували рукописи манастирских библиотека са типиком светогорског монашког живота и

богослужбеним монашким поретком. Ту је могао да осети пулс Православне цркве у њеном богословском, духовном, историјском и канонском контексту. У овој школи духовног узрастања Свети Сава се предаје подвигу.

Први корак ка самосталности српске цркве био је подизање првог српског манастира на Светој Гори-Хиландара. То је било заједничко дело оца и сина - Светог Симеона Мироточивог и Светог Саве. Из њега ће, током средњег века, доћи највећи број поглавара Српске Цркве, архиепископа и патријарха. Као што знамо, да би измирио браћу, Стефана и Вукана, он у отачаство доноси мошти Светог Симеона, полаже их у Студеницу и око њих почиње да сабира раздробљени народ. А то сабирање било је преко потребно, јер су времена била тешка. 1217. година била је преломна и баш тада Србија постаје самостална држава. Постало је јасно да се мора деловати како духовни брод српског народа не би био угрожен и како би још чвршћи био у заједници источних православних цркава. 1219. У Никеји, у време цара Теодора I Ласкариса и патријарха Манојла I српска црква добија аутокефалност. Најважнији задатак првог српског архиепископа био је да обнови свету истиниту веру. На сабору у Жичи он је кроз „Беседу о правој вери“ јавно обзнанио православни идентитет новоосноване архиепископије да он почива на богословљу Васељенских сабора и Светих отаца.

Важно је имати на уму да дело Светог Саве представља битан део нашег онтолошког идентитета. Без његовог дела, без народне српске цркве не би било могуће сачувати православни идентитет српског народа под суровим ударима историје.

И баш због свих ових чињеница, свесни смо важности овог великог догађаја.

Ученици и професори наше гимназије су тим поводом направили осврт на то време. У навечерје 5.12.2019. у 18 сати у просторијама нашег храма знања, наше гимназије, вероучитељ ђакон Стефан Ђурђевић, професор историје Љиљана Илић, професор српског језика и књижевности Љиљана

Недељковић, професор музичке културе Весна Марић, професор ликовне културе Ана Величковић, дивни и неуморни ученици направили су академију поводом 8 векова самосталности Српске православне цркве. Ово вече не би било такво да није било пријатеља и добротвора, који су помогли да ово све изгледа величанствено: професор ликовне културе Ивана Рајичић, Бата Ржаничанин, фото студио Пешић. Гости-учесници били су нам ученици из Основне школе „Миодраг Чајетинац Чајка“ са професорком Биљаном Керановић.

Жеља да истакну и оживе период када је Српска црква добила самосталност, 1219. годину, ученици су се доста потрудили. Данима су се спремали, бирали и учили текстове, наравно заједно са својим професорима, правили плакате, хамере, сцену и костиме. Енергија, труд вештине и знање, заиста су се видели те вечери. Ученици који су учествовали у програму су: Симић Алекса, Уна Ћирић, Батоћанин Никола, Богдана Јовановић, Јуца Јовановић, Андрија Прокић, Лука Ратајац, Анђела Пурић, Јелена Бинић, Јаков Миленковић, Ђорђе Гавриловић, Андреа Бороцки, Ненад Павловић, Јован Симоновић, Војин Вукчевић, Немања Антић, Марија Вујовић, Сара Стојковић; Статирали су: Шипић Богдан, Тошић Алекса, Јаковљевић Богдан, Ракић Богдан и Милош Вучковић. Све је то било још лепше уз звуке нашег хора и оркестра који су све зачинили. На крају програма, наш вероучитељ ђакон Стефан Ђурђевић говорио је беседу.

Захваљујемо се свима који су учествовали и помогли у реализацији програма. Надамо се да ће и у следећој години бити осврта на велике догађаје као што је то било сећање на добијање самосталности СПЦ, или као што је то било сећање на Велики рат.

Општинско такмичење рецитатора

12. јуна 2020. године одржано је Општинско такмичење рецитатора за ученике средњих школа у Трстенику. Ученици Гимназије, који су се пласирали и учествовали на овом такмичењу били су: Уна Ћирић, Неда Јаћовић, Дијана Чукић и Андреј Јовановић. Жири, који су чинили представници позоришта у Трстенику и професора српског језика и књижевности школа из наше општине доделио је следеће награде:

Андреј Јовановић - освојено прво место са песмом Бране Петровића

Уна Ћирић - освојено друго место са песмом Бранислава Бране Петровића „Ја ништа од свега тога не унем“

Ученицима наше школе честитамо на постигнутим резултатима.

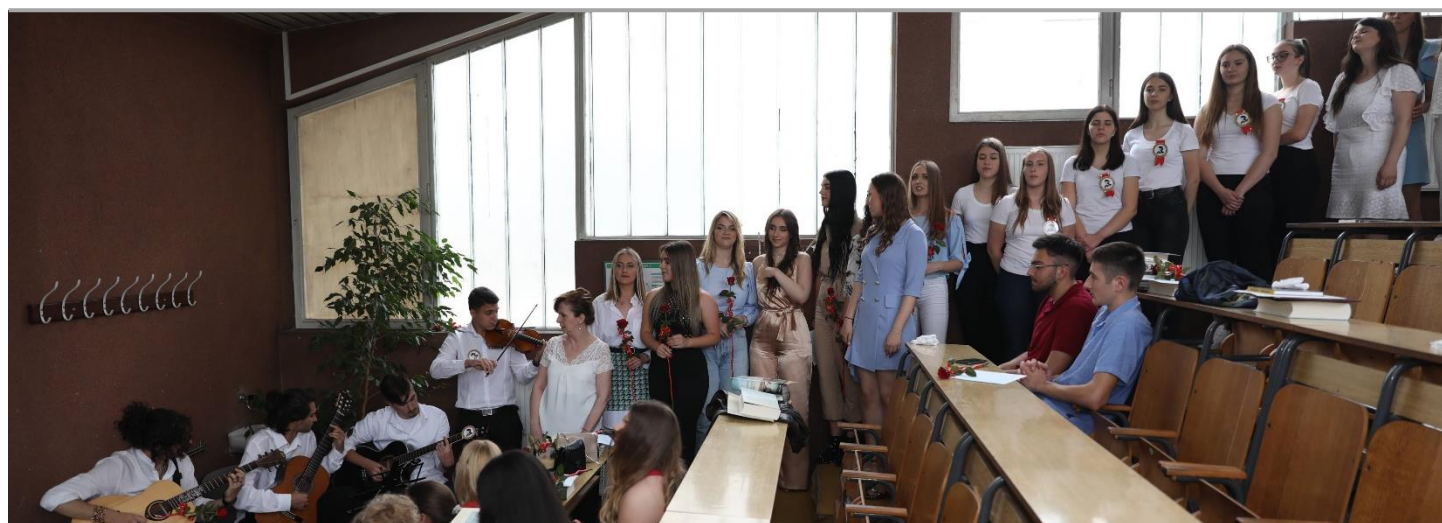
Неда Јаћовић II₁

Свечана додела диплома

12. јуна 2020. године наша школа је одржала свечану доделу диплома матурантима генерације 2001. Свечаност није организована у стандардном амбијенту, али то није реметило програм који се састојао из неколико композиција нашег хора и оркестра, уз учешће неколико хориста и чланова оркестра. Наравно ту је било и неколико чланова драмске секције. Посебну захвалност дугујемо професоркама Биљи Павловић и Весни Марић, које су, као и увек, заслужне за дивне приредбе у нашој школи. Са поносом можемо да кажемо да су 22 ученика ове школске године добили Вукову диплому, а два ученика су носиоци специјалне дипломе: Милош Петрашиновић из области физике, и Стефан Филиповић из области књижевности. Такође, истичемо да су наши ученици и поред пандемије и ванредног стања учествовали и освојили награде на републичким такмичењима. Симић Млађан и Марко Антељ на државном такмичењу Титан - достигнућа младих, освојили су другу награду. На Турниру младих физичара, државно финале, Милош Петрашиновић има екипно 2. место и најбољи је појединац на турниру.

Ученик генерације, најбољи међу најбољима, Милош Петрашиновић, добио је ову награду коју је својим трудом и залагањем са правом заслужио.

Неда Јаћовић II₁

МАТУРАНТИ 2020:

IV-1

IV-2

IV-3

IV-4

Ученик генерације 2020:

Милош Петрашиновић – ученик генерације о себи

Завршио сам основну школу “Свети Сава”, одакле сам понео награду ученика генерације, такмичећи се из математике, физике, хемије и информационо комуникационих технологија.

Физику сам заволео такорећи при првом додиру са њом када сам увидео колико је ова наука распрострањена и колико могућности пружа. Уз оца сам заволео математику, тако да су ми он и брат увек били највећа подршка не само у науци, већ и у животу.

Освојио сам трећу награду на државном такмичењу из физике, трећу награду из математике, док сам 3 године заредом носилац награде најбољег појединца на Турниру младих физичара, што ме је даље одвело на међународно такмичење овог типа, где нам је пре две године бронза утекла за 1,7 поена, док смо прошле године успели да се са медаљама око врата вратимо у домовину. Такође сам се такмичио на разним такмичењима и смотрама које се одржавају у нашој земљи као што су Кенгур, Мислиша, Архимедес, са којих имам многобројна признања, награде и дипломе.

Олимпијада у Пекингу је била моје прво међународно такмичење, тако да сам се са њега вратио пун утисака и искустава, које сам ове године искористио. На жалост нисмо успели да освојимо бронзу, за јако мали број поена који се у овом такмичењу врло лако надокнађују, али се може рећи да смо у Варшави имали и мало среће.

Ако могу рећи да сам доста научио у Пекингу, шта тек рећи за прошлу годину и Варшаву. Ово је за мене прелепо искуство, у ком сам много научио и сазрео као особа и које се прелепо завршило и сећању га се увек, надам се у најлепшем светлу.

Ваннаставне активности одузимају доста времена, поготово зато што наука не зна за распуст и паузу, тако да бавити се науком не значи само бити научник, већ је то један потпуно другачији начин живота. Међутим, уколико радите нешто што волите, ни све време света вам није довољно. Осим физиком, бавим се математиком и програмирањем.

У слободно време волим да кувам, играм кошарку са другарима, као и да играм пикадо.

Желим да се захвалим својој породици која ме је увек подржавала, као и мојим друговима и другарицама који су увек веровали у мене, били са мном када је то било потребно, и слободно могу да кажем да сам поносан да себе назовем њиховим другом.

Уписаћу теоријску физику, као и старији брат Петар који је завршава другу годину студија, и да се бавим теоријом квантних поља. Нажалост, ја и Петар не проводимо превише времена заједно јер је он у Београду, а ја у Трстенику, али могуће је да ћемо се у будућности упустити у заједничке идеје и, надамо се, успехе.

Милош Петрашиновић – из угла његових другова

Надарене људе свако посматра на свој, јединствен начин помућу којег ту особу или подржавају или оспоравају, али само најбољи другови знају ту особу онакву каква она и јесте.

Већина људи види само његове успехе, али нико уложени рад и труд. Како се од уживања човек више умори него од рада, тако само после рада уживање може бити право задовољство. Међутим тај уложени труд има много веће бенифиције јер колико сте предузетни толико сте и успешни. Све његове неиспаване ноћи, сви ти прескочени оброци и изласци морају нечему допринети, као и што јесу.

Наиме, наш Милош Петрашиновић, наизглед сасвим нормалан и обичан момак иза себе има мноштво освојених медаља и такмичења из физике и математике на најразличитијим нивоима.

Један од успеха која се посебно истиче, јесте заслужени одлазак у Пекинг 2018., на светску олимпијаду физичара, којим је осветлао не само свој образ, већ образ читаве нације.

Такође, следеће године освојио је 3. место на истој олимпијади младих физичара у Варшави.

Сви његови успеси допринели су томе да заслужено понесе име ђака наше генерације. Браво Мики!

Сва његова очекивања и циљеви утемељени су искључиво на сопствени рад и снагу. Свестан својих могућности, увек од себе тражи више, а као награду добија изузетне резултате.

Чак и поред толико обавеза које му одузимају много времена, он увек одвоји време за нас. Тиме доказује да има организацију која заслужује сваку похвалу. Већина интелигентних људи ретко време проводи радећи на својој физичкој спреми и на свом телу, али Милош није један од њих. Поред тога што сваки дан може да одвоји време да се види са друштвом, често га можете видети на: баскету, фудбалу или пикаду у којем је такође веома успешан.

Желимо ти сву срећу у будућности и раду који те очекује, учини нас поноснијима, ако је то могуће. Увек ћемо бити ту уз тебе!

Ксенија Ђорић IV-2

Александар Радивојевић IV-2

Анкета матураната

Поставили смо матурантима неколико питања у вези школе и наставка школовања. Ово су њихови одговори:

Павловић Јована IV-4

1. Како ћете памтити гимназијске дане?

Гимназијске дане памтићу као дане једног од најлепших периода мог живота. Памтићу их као дане среће и безбрижности. Такође, памтићу их по дружењу, пријатељству, кративној енергији, раду и стваралаштву.

2. Шта вам је пружила школа?

Гимназија ми је пружила могућност стицања знања, као и слободу у изражавању идеја. Гимназија ми је улила жељу за учењем, развојем, као и самопоуздање за које мислим да је најбитније.

3. Осим знања које сте добили, по чему ћете још памтити ову школу?

Ову школу памтићу, осим по знању које сам добила, по припреми за живот. Памтићу је и по професорима који су увек показивали посвећеност у жељи да нам пренесу знање, али и науче правим вредностима.

4. Да ли бисте препоручили будућим генерацијама да упишу гимназију? Због чега?

Будућим генерација бих препоручила да упишу гимназију јер ће им она помоћи да стекну непроценљиво знање које им нико не може одузети а које ће им помоћи у одлуци о будућем занимању.

5. Ова школа вас је довела до животне раскрснице. Куда даље?

Школа ме је довела до животне раскрснице, односно одлуке о будућем образовању. Након завршене гимназије имам могућност да упишем факултет који желим. Како ми је пренета истинска љубав према литератури и како сам развила своје критичко мишљење, није ми било тешко да донесем одлуку о одабиру факултета.

Катић Магдалена IV-2**1. Како ћете памтити гимназијске дане?**

По безбрижности, смеху, стицању знања, вештина и пријатељстава.

2. Шта вам је пружила школа?

Пре свега знање, али и самопоуздање, сигурност и мотивацију за даље школовање и напредовање.

3. Осим знања које сте добили, по чему ћете још памтити ову школу?

Сваки дан је носио нешто другачије и посебно. Оно чега ћу се увек сећати јесу савети професора, који су се максимално трудили да нам пруже образовање и са нама поделе њихова искуства и анегдоте.

4. Да ли бисте препоручили будућим генерацијама да упишу гимназију? Због чега?

Наравно да бих, јер је гимназија једина школа која вас спрема за факултет и у којој се осећате безбржно и заштићено, а поред тога вам пружа образовање којим ћете се поносити цео живот и пријатељства и догађаје које ћете памтити цео живот.

5. Ова школа вас је довела до животне раскрснице. Куда даље?

Захваљујући посвећености запослених у нашој школи сигурна сам да је свако од нас изабрао прави пут за себе. Мој први корак на животној раскрсници начинићу ка факултету који желим да упишем и на тај начин почети да остварујем своје животне циљеве.

Перковић Павле IV-3**1. Како ћете памтити гимназијске дане?**

Гимназију ћу памтити сигурно као најлепши период мог живота. Памтићу по пријатељима, професорима, као и стеченом знању. Није било лако и сви смо чекали крај, сада када смо на самом крају жалим што је све тако брзо прошло.

2. Шта вам је пружила школа?

Школа ми је пружила извор знања и спремила ме за будућност.

3. Осим знања које сте добили, по чему ћете још памтити ову школу?

Памтићу је по пријатељима са којима сам провео најважнији период одрастања. Памтићу само по добрим стварима јер оне лоше више нису ни битне.

4. Да ли бисте препоручили будућим генерацијама да упишу гимназију? Због чега?

Да, препоручио бих зато што гимназија помаже у даљем развоју, како знања, тако и саме личности.

5. Ова школа вас је довела до животне раскрснице. Куда даље?

Када сам био прва година нисам могао ни да замислим колико ће брзо све проћи. Сада је питање куда даље. Факултет пословних финансија и права, смер безбедност. Али најважније је да смо сви срећни шта год радили у животу. Желим да се захвалим пријатељима из одељења као и професорима који су моје гимназијске дане учинили лепим.

Ђурић Наталија IV-1

1. Како ћете памтити гимназијске дане?

Памтићу је по првом дану моје средње школе, и свим новим људима које сам упознала у гимназији, а највише од свега памтићу пријатељства која сам створила, пријатељства која сам ојачала у школи, и по средњошколској љубави која се нашла баш у гимназијским ходницима.

2. Шта вам је пружила школа?

Широк спектар знања, и могућности помоћу којих сам боље упознала и схватила чиме бих желела касније да се бавим у животу. Наравно, наишла сам и на доста подршке коју су ми пружиле разредне и професори, на којој сам бескрајно захвална.

3. Осим знања које сте добили, по чему ћете још памтити ову школу?

Добром дружењу, безбрижној средини и опуштеној атмосфери за коју смо заслужни ми и професори.

4. Да ли бисте препоручили будућим генерацијама да упишу гимназију? Због чега?

Гимназија пружа могућност да боље упознате себе, и схватите ко сте ви у ствари. По мени, крај основне школе је ран период да бисте могли да знате чиме ћете се касније бавити касније, а гимназија даје још те четири године сигурности, док не додјете до коначне одлуке.

5. Ова школа вас је довела до животне раскрснице. Куда даље?

Надам се упису на Математички факултет у Београду.

Глицић Ања IV-2

1. Како ћете памтити гимназијске дане?

Своје најлепше проведене године ћу памтити у Гимназији по томе што је у њој било много смеха а и суза. То су безбрижни дани проткани обавезама, одговорношћу, стрепњом али и радостима. Тек сада могу рећи да је период од када сам први пут ушла у учионицу до последњег дана када сам изашла из ње прошло заиста брзо.

2. Шта вам је пружила школа?

Школа ми је пружила незаборавно искуство и многе поуке о људима. Научила ме је како да се понашам у ситуацијама када успеш и када не успеш. Стекла сам посебно знање из ње. Знање из предмета али и знање о људима.

3. Осим знања које сте добили, по чему ћете још памтити ову школу?

Гимназију ћу заувек памтити. Гимназија је место где научиш како да паднеш и поново устанеш али на чвршће ноге, научиш да оно што желиш можеш добити увек ако даш најбоље од себе. У Гимназији сретнеш оне људе са којима ћеш се увек чути и изнова виђати. Овде се увериш да се шансе увек пружају.

4. Да ли бисте препоручили будућим генерацијама да упишу гимназију? Због чега?

Гимназију бих сваком препоручила да упише. Наравно мора показати спремност за рад, марљивост, истрајност и упорност. Мора бити одважан и одлучан и обећати себи да ће увек показивати оно најбоље. Биће поносан након видљивог резултата а и неће бити ускраћен награда и похвала.

5. Ова школа вас је довела до животне раскрснице. Куда даље?

Све после Гимназије ће бити другачије. Стиже време за стицање нових навика и већих обавеза. Све што носим из ове школе је доста вредно, велико и корисно. Овакво знање и искуство не можете стећи ни у једној школи.

Вукчевић Марија IV-4

1. Како ћете памтити гимназијске дане?

По забави, добром друштву, добрим и занимљивим професорима, непреспаваним ноћима због учења, поучним лектирама.

2. Шта вам је пружила школа?

Пружила ми је знање, добру основу за даље школовање, а највише сам захвална што ме је научила да се трудим, радим и будем упорна, да боље размишљам, да не одустајем. Ова школа ми је пружила и многе животне лекције, а не само школске.

3. Осим знања које сте добили, по чему ћете још памтити ову школу?

Највише по дивним професорима који су увек нама излазили у сусрет и који су одлични у свом послу, трудили су се да нам приближе свако градиво што је више могуће. Памтићу такође сваки смех са друштвом и добру забаву на ходницима гимназије.

4. Да ли бисте препоручили будућим генерацијама да упишу гимназију? Због чега?

Препоручила бих искључиво онима који су сигурни да желе наставити едукацију и након ове средње школе јер ће прикупљено знање из гимназије много значити касније. План и програм предмета обухвата готово све лекције које ће вам бити потребне на факултетима.

5. Ова школа вас је довела до животне раскрснице. Куда даље?

Као што рекох, најбољи избор који можете направити јесте да идете даље и да унапређујете своје образовање. Најбоља ствар је зато што можете да бирате факултет и ваш избор није ограничен. Из свог искуства кажем да смер који сте завршили не може толико утицати и ограничити избор, јер је поента волети нешто. Уписала сам друштвени смер јер ми језици одлично иду, а определила сам се за животни пут који садржи пуно математике и економије. Ту нема правила, упознај себе, своје вештине и преиспитај ко и шта би желео/ла да будеш. Само труд, рад, упорност и жеља су кључ успеха!

Порука разредних старешина

Сваке године из наше школе одлази по једна генерација. Иза ње остају само сећања, слике и нада да ће ти млади људи успети у животу и да ћемо са поносом једнога дана рећи да смо ми били њихови професори. Као разредне старешине, имамо безброј порука и савета за њих и увек нам се чини да нешто нисмо стигли да им кажемо, а баш то је било веома важно. Па нека ово буде наше последње обраћање вама, нашим драгим матурантима:

На почетку сте велике животне борбе и као што сте већ до сада научили, нема предаје. Морате имати циљ и идеју у животу и за њих се борити, чак и онда када та борба подсећа на Сизифово гурање камена. На уму увек имајте речи Хемингвеја: "Човек није створен за поразе. Човек може бити уништен, али не и поражен."

Сетите се речи Светога Саве да је скромност врлина и да у животу треба да будете, пре свега, поштени, вредни и марљиви, да цените своје родитеље, пријатеље, али и сами себе.

Борите се за праву љубав. Биће и Ромеа, и Јулија, Офелија, Татјана, Оњегина, несрећних Ана, Дафина, Ленки. Биће и правих и погрешних, али ваше срце неће погрешити.

Падаћете, устајати, борити се, наилазићете на препреке и непријатеље, јер:

"Свијет је овај тиранин тиранину,

А камоли души благородној."

Праштајте, волите, будите своји и живите што лепше, али тако да вас није стид. И радије пристајте да вас Бог пита – зашто то ниси учинио, него – зашто си то учинио!

Анкета првог разреда

Чланови новинарске секције одрадили су анкету са ученицима првог разреда наше школе. Главни циљ ове анкете је истраживање о интересовањима наших ученика. Интересовало нас је зашто је баш гимназија била њихов избор, и да ли у гимназији имају све неопходне услове за школовање.

*

Ученица првог разреда друштвено-језичког смера **Николина Петковић** изјавила је да се уопште није двоумила када је у питању одлука о упису у средњу школу. Уписала ју је управо зато што након завршетка има велике могућности, тј. може уписати било који факултет. Николина је изјавила да у школи има савршене услове за рад. Њен омиљени предмет је српски језик, а поред српског језика, такође воли да слуша предавања из географије.

*

Ученица **Јована Јањић** тврди да се од самог почетка одлично снашла у школи. Јована је уписала друштвено-језички смер управо зато што јој природне групе предмета иду теже, и како она каже, волела би да се бави послом који не захтева претерано знање из природне групе предмета. Јована је такође и чланица школског хора, и сматра да је управо то један од начина на који она, или било који други ученик може пласирати свој таленат. Јована заправо има све речи хвале, а једина замерка коју има је нови закон о полагању пријемног испита. Она, као и већина ученика, сматра да је стари режим сасвим коректан и да није било потребе да се мења.

*

Ученица **Миона Стевановић** тврди да се пуно двоумила између гимназије и осталих школа, али да се на крају ипак определила за гимназију, управо зато што касније има више опција и могућности за наставак школовања. Ова ученица има све речи хвале за школски колектив, и тврди да су сви професори врло дружељубиви и труде се да на најбољи могући начин пренесу знање на ученике. Миона већ дуго година тренира одбојку, па из тог разлога има у плану да се придружи одбојкашкој секцији. Овој ученици се свиђају услови рада у школи и драго јој је што у сопственој учионици може пратити предавања у виду презентација, видео снимака и сл.

Младен Николић
Кристина Митровић

Учешће наших ученика на Хакатону 2019/20. године

Ученици III-1 одељења, Лука Ратајац, Војин Вукчевић, Јован Симоновић и Алекса Вукомановић, ове године су се пријавили као тим за учешће на такмичењу Хакатон које се одржало на ФОН-у у Београду. Први део такмичења су биле квалификације на којим су радили тест у вези општих знања из ИТ области. После успешно одрађеног теста позвани су на семинар који је одржан на факултету где су слушали стручна предавања у вези наставка такмичења. Наредни корак је био израда пројекта који се радио од куће у трајању од неколико дана. Пројекат су послали, али је то био и крај такмичења за њих.

О њиховим утисцима са такмичења говорио је Лука Ратајац.

Како је било?

Из жеље за спознајом нових могућности у области рачунарства и програмирања, решили смо да проширимо своје видике и увидевши да нам се пружила прилика, радо смо је прихватили и пријавили се за Хакатон. Први круг смо имали у школи, одрадили тест знања и били смо међу најбољих 30 тимова. Сам тај тест је био захтеван, али смо га тимски добро одрадили. То нас је довело до самих припрема. Било нам је дивно, зато што смо морали да негујемо више различитих вештина као што су креативност, сналажљивост, тимски рад, а наравно и програмирање. Одлучили смо да ћемо наставити да се припремамо, да учимо и да ћемо вероватно учествовати и наредне године.

Каква је била организација?

Било је интересантно јер су се баш потрудили што се тиче организације. Било је и доста спонзора који су ту помагали. Довели су стручњаке који се баве програмирањем и они су нам предавали. Предавања су била сваке вечери у амфитеатру ФОН-а и трајала су око 4 сата. За та 4 сата се пређе доста ствари а очекивало се и неко прецнање. Упоредо са њима смо програмирали, испробавали разне ствари. Доста

вршњака, доста могућности за постављање питања и могућу сарадњу. Било је опуштено и све у свему, лепо осмишљено.

Шта смо радили?

Учили смо од стручњака који раде у познатим компанијама и показивали су нам како они практично решавају неке проблеме. На пример, на једном предавању су нам показали како се прави веб-страница, како се мења шема, неки савети који се не чују често итд. Тамо смо програмирали у HTML-у, PHP-у и CSS-у, језици који се највише користе на интернету али који су доста корисни и заступљени и у другим областима. Упоредо са њима смо ми све испробавали на рачунарима, упознавали се са кодом и све то у друштвеном окружењу, што нам се допало.

Сајам књига

Дана 23. октобра 2019. године, наша школа организовала је одлазак на 64. Међународни београдски Сајам књига. Ова регионално највећа манифестација посвећена књизи бави се промоцијом књижевног стваралаштва и образовања, културном разменом са иностранством и покретањем актуелних књижевних и друштвених питања. Ове године, Сајам је званично отворио писац Милован Витезовић, а мото сајма био је "Писмо=Глава". Сајам књига сваке године угости бројне домаће и иностране писце и издаваче, као и бројне ученике и професоре са целог Балкана. Ове године интересовање ученика било је велико, па су из наше школе кренула 2 аутобуса. Вође и реализатори овог путовања били су директорка Светлана Михајловић, проф. географије Душица Бурић, као и професорке српског језика и књижевности Гордана Миљковић, Биљана Павловић и Љиљана Недељковић.

Сајам је протекао одлично, а наши гимназијалци су задовољни куповином жељених књига, као и лепо протеклом слободном времену у нашој престоници.

Младен Николић III-3
Анита Старчевић II-2

Европски дан језика

И ове године је одржана школска манифестација поводом Европског дана језика, **26.септембра**.

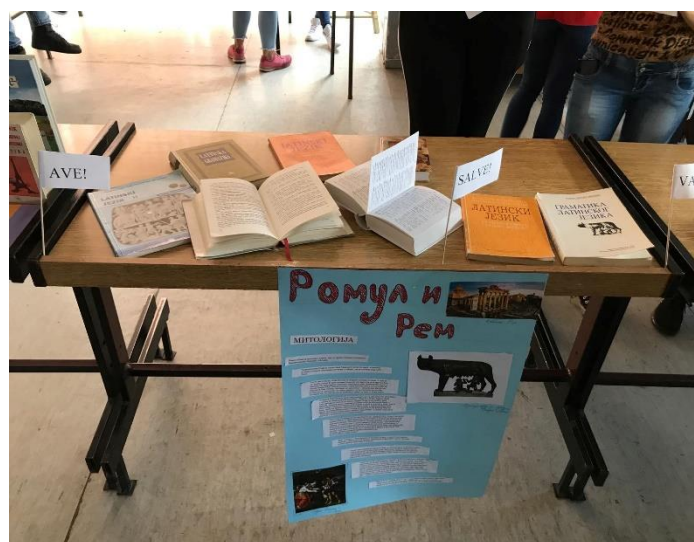
Ученици су у договору са професорима представили разне презентације и активности у којима су приказали колико је важно, корисно, али и лепо познавати више страних језика.

У нашој школи се учи пет страних језика: **енглески, латински, немачки, италијански и француски језик**.

Пројекат је осмишљена тако да сваки језик који се учи у нашој школи, укључујући и српски, заузима један штанд који је декорисан обележјима државе из које води порекло тај језик. Тако су нас енглези послужили чајем, а французи кроасанима, италијани пицом, а српски штанд је красио домаћа погача. Штандови су такође били богати заставама, цртежима и делима најзначајнијих писаца тих култура.

Публику и професоре су одушевиле рецитације и састави на страним језицима, као и вицеви и мала глумачка представа.

Ово је други пут да се Европски дан језика одржава код нас и надамо се да ће постати традиција наше школе!

Савремена српска проза

У оквиру традиционалне манифестације САВРЕМЕНА СРПСКА ПРОЗА, наша школа је 15.11.2019. угостила Дејана Вукићевића, аутора књиге „Non imprimatur ili цензура у библиотекарству и издаваштву“. Захваљујући организацији Гимназије „Вук Караџић“ и градске библиотеке „Јефимија“ ученици су имали задовољство да слушају о историји цензурисања и уништавања књижевних дела. Прва забрањена књига код нас била је "Сербие плачевно" Миљка Радоњића, штампана у Венецији 1815. године. Одзив господина Вукићевића био је веома успешан. Ученици су постављали пуно питања на која су добили веома живописне одговоре. Одељење трећег разреда је, због веома велике заинтересованости, као госта на часу српског језика, имало Дејана Вукићевића.

Надамо се да ћемо имати још пуно сусрета са овим аутором и наредних година.

Наше путовање у Италију

Кристина Митровић III-3

Школске 2019/20. године, наша школа организовала је одлазак у Италију за ученике треће и четврте године. Екскурзија је била како туристичког тако и научног карактера.

Из места под називом *Lido di Jesolo* ученици су се већ првог дана бродом упутили ка Венецији. Ту су имали прилику да се нађу на тргу Светог Марка, једном од најлепших италијанских тргова. Након тога, наши гимназијалци обишли су грандиозну базилику „*Santa Maria della Salute*“, о чијој лепоти говори и наш познати песник Лаза Костић. Ученици су били у прилици да се возе чувеним гондолама и да искусе разне друге атракције које Венеција пружа.

Након Венеције, другог дана екскурзије, наши гимназијалци упутили су се ка Верони. Верона је град

у северној Италији, свету позната као место у коме се одвија чувена Шекспирова драма "Ромео и Јулија". Ученици су обишли такозвану Јулијину кућу и били у прилици да се сликају са Јулијином статуом. Након тога ученици су прошетали улицама Вероне и тако упознали још један величанствени град Италије. На крају дана ученици су се одмарали у месту *Monte Catini* и припремали за сутрашњи дан.

Трећег дана ученици су обишли град у централном делу Италије, Фиренцу. Фирентиска катедрала или *Santa Maria del Fiore* (кућа Бога) оставила их је без текста. Ученици су два сата провели у познатој галерији *Uffizi* и видели дела многобројних познатих уметника као што су Сандро Ботичели, Леонардо да Винчи, Рафаел, Микеланђело и многи други.

Падова је трећи град по величини у покрајини Венето у Италији и баш ту су наши гимназијалци провели четврти дан овог незаборавног путовања. Један од симбола овог града јесте трг Прато на ком су се нашли и ученици наше школе. После тога обишли су базилику Светог Антонија са куполама у византијском стилу.

Пиза је највећи град и средиште истоименог округа Пиза у оквиру италијанске покрајине Тоскана. У овом граду ученици наше школе нашли су се на такозваној ливади чуда на којој се налази и чувени криви торањ у Пизи поред кога су ученици правили креативне фотографије и успомене.

На крају путовања посетили су и Трст. Ученици су посетили српску православну цркву Светог Спиридона и упознали значајну историју овог прелепог града.

Интервју са Луком Ратајцем

1. Који је твој омиљени предмет?

Теже питање за мене, вероватно, не постоји зато што ми је доста предмета различито драго. Али неки од најдражих били би латински, математика и физика. Када бих баш морао да изаберем то би била математика.

2. Да ли ће твоје будуће занимање имати везе с тим?

Највероватније хоће зато што планирам да студирам нешто везано за рачунаре и програмирање јер се тиме бавим од кад сам био мали и то је доста везано за метематику тако да ће свакако имати везе.

3. Колико времена издвајаш дневно за учење?

Није сваког дана исто, зависи од обавеза али трудим се да не постоји велика разлика између игре и рада тако да играм се математиком, вежбам... Тако да нема увек ограничен број сати али макар 2 до 3 сата дневно.

4. Кома си захвалан за свој успех?

За мој успех има заслужно доста људи. Прво, највише професори у школи који нам увек излазе у сусрет, који нам увек помажу, дају нам литературу, одржавају секције и додатне... Њима сам веома захвалан али свакако и родитељи и другови који су око мене имају утицај на то тако да је то, на неки начин, и њихов успех.

5. Који је твој мото?

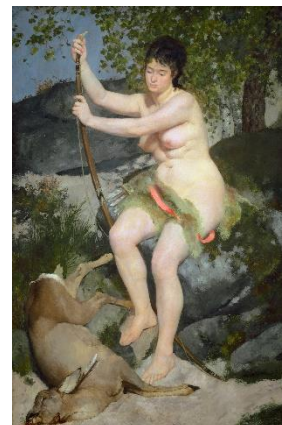
Citius, altius, fortius – брже, више, боље. Увек се нешто може побољшати и томе треба да тежимо.

“Art is about emotion; if art needs to be explained it is no longer art.”

Пјер Огист Реноар

(25. februar 1841- 3. decembar 1919.)

Реноар, сликар емоција, је један од најистакнутијих импресиониста и највећих европских сликара XIX века. Родио се 1841. године у Лиможу у сиромашној породици кројача који није имао средстава да издржава породицу па је Реноар већ као мали дечак са 13 година морао да тражи посао. Радио је у једној париској фабрици порцелана као сликар порцелана. Када је престао да се ручно осликава порцелан и почео да се слика механички радио је као сликар зидних декорација и лепеза. Године 1862. се коначно уписује у школу лепих уметности у Паризу. Чувени уметник дружио се са Алфредом Сислијем, Фредериком Базилом и Клодом Монеом. Са њима је одлазио да слика у пленеру. 1864. године је први пут излагао али није доживео успех.

Ручак на броду

Две сестре

La Grenouillère

У своја дела, сцене из свакодневног живота, актове, мртве природе, пејзаже, овај плодни уметник је увек уносио емоције. Међутим, док су његове слике одисале игром боја, светлошћу и свечаном живошћу, он сам није деловао као срећан човек.

Реноар је био напет, немиран и захтеван духом. Често је занемаривао људе око себе. Једног дана би био задовољан собом и хвалио би се, а већ сутрадан би показивао своју дубоко укорењену несигурност.

Овај импресиониста је трагао за инспирацијом и новим погледима путовањима по свету. Тако је стицао пријатеље, ширио своје перспективе, али махом у име своје уметности, а не личне несигурности.

Није било сумње да су слике Реноара изузетне.

Оне певају са животом. Занимљиво је да је тежио томе да прослави несавршеност као основни вид лепоте, међутим, сам се није устручавао да своје моделе улепша како би добио изглед какав жели да створи.

Таланат овог великог уметника дошао је до пуног изражаја тек када је почео да слика жене. Његове бујне, пуначке даме, од којих многе имају исти стас и лице, биле су изразито речите и пуне женствености. ("When I've painted a woman's bottom so that I want to touch it, then [the painting] is finished.")

Неки сликари су посветили каријере покушавајући да пренесу дубину у сликању жена коју је преносио Реноар.

Овај импресиониста је, међутим, имао проблема са реуматизмом, па је тешко сликао, а како је болест напредовала био је принуђен да користи колица и није могао да слика класична платна. У касној фази занимао се за скулптуру.

Његова дела „Младе девојке за клавиром“, „На тераси“ („Ручак на броду“), „Девојка која се чешља“, „Мулен де ла Галет“, „Портрет госпођице Гримпел са плавом траком“, „Купачица“... веродостојно представљају дубок печат једног времена.

Његове слике се и у данашње време продају за више милиона долара.

Кина

Да ли сте спремни да са нама отпутујете у Кину, познату и као „цветно Краљевство“ због много воћа и цвећа (као што су поморанџе и орхидеје) које се сада гаје широм света.

Кина, или званично Народна Република Кина (中华人民共和国, *Zhōnghuá Rénmín Gònghéguó* — Џунгхуа Женмин Гунгхегуо), позната и као континентална Кина, држава је у источној Азији. НР Кина има обалу од 14.500 км и граничи се са (смер казаљке сата, од истока ка северу) Вијетнамом, Лаосом, Индијом, Бутаном, Непалом, Пакистаном, Авганистаном, Таџикистаном, Киргизијом, Казахстаном, Русијом, Монголијом и Северном Корејом. Главни град је Пекинг.

Кина је трећа по величини земља у свету са површином преко 9,6 милиона км², као и најмногољуднија земља света, по површини је мало већа од САД, али је мања од Канаде. Има преко 1,43 милијарди становника, што је око 20% од укупног броја становника на свету. Кина је исто тако и једна од најпосећенијих земаља на свету, а градови попут Шангаја, Пекинга и Шенжена, имају милионе туриста. Чувена је и алтернативна кинеска медицина, кинески чај, њихова храна, обичаји...али све су ово донекле познате ствари. Зато смо ми припремили листу ствари које вероватно нисте знали о Кини!

- * Реч Кина потиче од речи “Ћин” што значи брада.
- * Веровали или не, Кина има само једну временску зону (док Француска има чак 12).
- * Једна од најчешћих занимација у Кини је сакупљање маркица.
- * Палата у Забрањеном граду у Пекингу има чак 9,000 соба.
- * Постоје историчари који тврде да је фудбал настао у Кини пре више од 1000 година.
- * У овој земљи постоји закон старијих, према којем свако ко има родитеље старије од 60 година, дужан је да их посећује.
- * Прослава кинеске нове године траје 15 дана.
- * 1 од 3 чарапе које имате кући, направљена је у Датангу, популарно названом Граду чарапа.
- * У Кини, бела боја представља симбол жалости.
- * Чувени кинески колачићи за срећу уопште нису кинески, већ из Сан Франциска.
- * Жене које се у Кини не удају до касних 20-их година, добијају надимак “Схенг ну”, што у преводу значи, отпадак од жене.
- * Кинези су измислили змајеве (папирне змајеве) пре око 3.000 година. Они су коришћени да уплаше непријатеља у борби. Док се змај обично сматра злим створењем у западној култури, он држи прво место међу четири највећа створења у кинеској митологији.
- * Тоалет папир је настао у Кини крајем 1300. године, њега су у почетку користили само цареви. Поред папира, Кинези су створили компас и барут.
- * У Кини није необично имати цврчка као кућног љубимца. Многа кинеска деца користе цврчке као кућне љубимце.
- * Кинези су међу првима измислили сладолед.
- * Државни службеник Су Сонг изумео је први механички сат између 1088 и 1092 године.

УЧЕНИЧКИ РАДОВИ

Два гусана

Нека чује
Јавност знана
Ко поседује
Два гусана.

Нек' виче гласник
Са свих страна
Да сам власник
Тих гусана.

Осмех блиста
Са усана
Кад су чиста
Два гусана.

Јато бело
Да опстане
Па се свело
На те гусане.

Лице квасе
Сузе слане
Бог да спасе
Моје гусане.

Јесењи растанак

Јесен златом осунчана
Умивена маглом чистом
Пукла веза пупчана
Растаје се грана с листом.

Окупане стазе кишом
Пружиле се с којом глистом
Свело лишће слеће кришом
Растала се грана с листом.

Све је живо другачије
Окићено чежњом истом.
Открило се гнездо сврачије
Растаје се грана с листом.

Опустели су паркови
Чувани с понеком бистом
У крошњама шуме трагови
Растаје се грана с листом.

А пожутели дрвореди
Заменили тло са пистом
Јесен се са животом пореди
Растала се грана с листом.

Једна

Боже здравља
Једна се јавља
И до знања ставља
Да нешто представља.

Кад се поздравља
Без даха оставља
И од мора плавља
Ваљда се забавља.

Више пут понавља
Све што обавља
И само претпоставља
Да сам без узглавља.

И упорно наставља
Та досада мрљава
Кривине да исправља
И њој ме супротставља.

Нисам беба кравља
Пре сам шапа лавља
И мора још да обнавља
За наговештај славља.

Миљан Брашић III-2

Матурски рад из српског језика ученице Магдалене Катић

Проблем прераног гашења породичног стабла у роману „Корени“

Рођен сам као син Луке Дошљака. Ни моја мајка, велика газдарица, ни мој политички углед нису могли да баце сенку на тај печат којим сам обележен од рођења. Ја, чувени Аћим Катић, утицајни радикал, угледни политичар један од најхрабријих предводника народа и син Луке Дошљака.

Тај корен, који би ме при сваком мом расту и уздицању у очима народа вукао дубоко у земљу, баш тамо поред оне старе воденице, где је и закопан, планирао сам да одсечем и развијем нови. Нову лозу! Моје снове! Моје презиме!

Бог сам зна колико сам се кајао што сам тукао покојну жену, што онако слабашна није могла да ми изроди више деце. Више деце значило је више могућности да се моји корени учврсте и да Лукини заувек иструну дубоко у земљи поред старе воденице и буду заборавени! Међутим, судбина је другачије хтела. Од мог угледног корена, никле су само две гране, моја два сина.

Вукашин, мој понос, снага, будућност, представљао је ону најјачу, најроднију грану на мом стаблу. Обични за такве деца каче своје љуљашке, јер су најпоузданије и најчвршће, док старији од исте убирају највише плодова, а пролазницима увек прво она западне за око онако једра, и као да јој све остале завиде на томе. Тако су и мени завидели на мом Вукашину, мојој души. Све што сам имао дао сам да се шкољује и све наде полагао у њега. А он, издајник мој једини, забио ми је нож у леђа оженивши се Тошићевом ћерком, а још више не марећи за мене и моју политику. Његовом женидбом одсечена је најбоља грана на моме стаблу и сваке ноћи јасно сам видео гашење мојих корена.

Ђорђе, мој други син и једина преостала грана од које су зависили моји корени, био је слика и прилика своје мајке. Онако слаб, мали и нежан представљао је сада ону малу гранчицу на мом пропалом стаблу. Сељаци обично секу стабло као ово, наше породично, или бар оно што је остало од њега. Као што сељаци купују најбоље ђубриво да спасе и оживе неку биљку, ја сам њему, мојој јединој грани, даровао Симку. Она, снажна и блистава, жена о каквој сам ја одувек маштао, сада је држала све конце мога живота у рукама. На њој је било да донесе одлуку о мојим коренима.

После 15 година мучења да оживи јадну, јалову и моју једину грану, Симка је наставила моје корене. Моја грана никада није процветала. На њу је накалемљена нова биљка, Тола. Најјефтинијим, простим калемом оживела је моје стабло. Адам, та срамотна, али јака и лепа грана оставила је те корене у животу.

Мене, Аћима Катића, који вучем накалемљене корене Луке Дошљака, судбина је натерала да и своје младе корене накалемим, како би моје стабло живело. Иако заувек обележено и накалемљено, моје стабло живи и ја ћу увек бити део његових корена, а оно слика и прилика мог највећег животног пораза!

„Степски вук“ – Херман Хесе

Херман Хесе је као један од највећих немачких књижевника модерне, успевши кроз своју литературу да уведе нове религијске и духовне идеје у мисао публике. Он такође даје оштре критике против модерног друштва и уметности, и ставља себе у место чистог противника Првог светског рата. Све ово и далеко више се види у његовом делу „Степски Вук“, где се радња одвија око једног човека, Хенарија Халера, који је у души подељен на два дела: полу човека и полу вука. Ова борба се одвија у њему током читавог романа, чија је прича често надреалистична и метафизичка. Кроз очи овог огорченог старца, сазнајемо све од људске вредности до нашег положаја у односу на Бога. Хесе је сам рекао да од свих његових романа, „Степски Вук“ су људи најмање разумели.

„Коцкар“ – Фјодор Достојевски

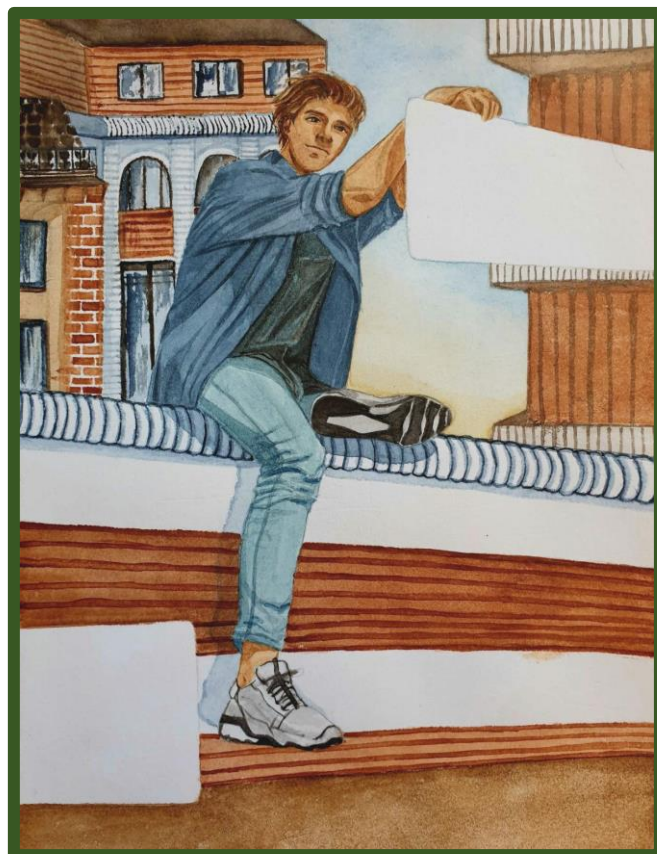
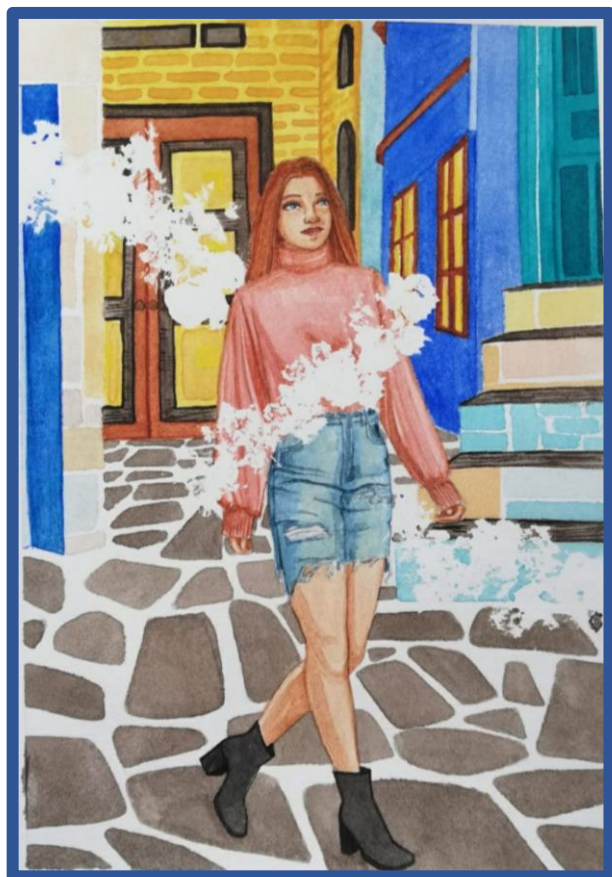
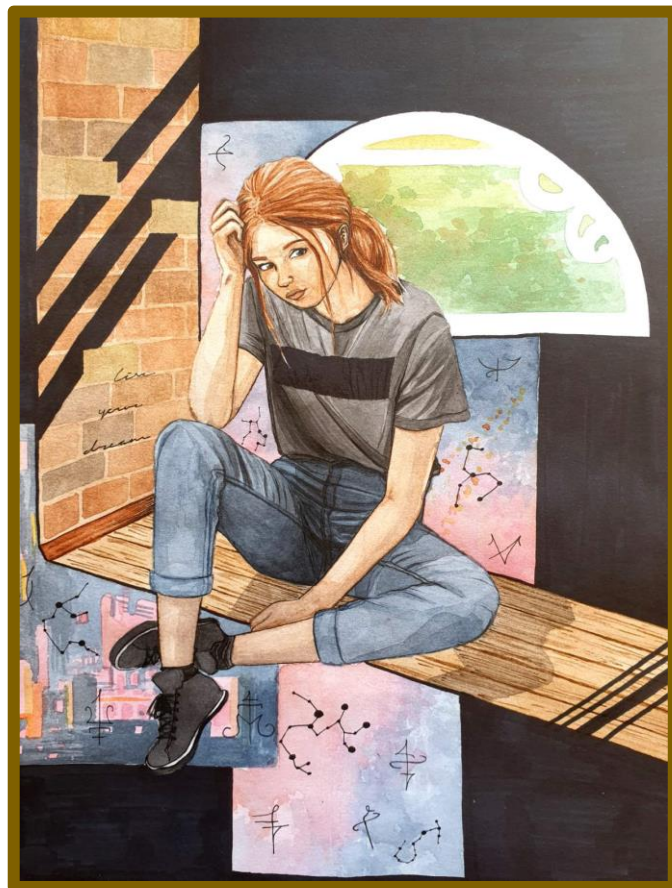
Достојевски се сматра једним од највећих реалиста 19. века. Његовим причама и романима је успео да уђе у људску психу и да је анализира да би открио истину наших понашања. Стално је везивао све наше проблеме са душом, да одатле долази пропаст и грех човека. Он је то сам увидео као социјално акитиван човек, стално посматрајући људе на журкама, у кафићима и на улици. Али да би стварно знао понор људске душе, он је био део и мрачнији кругова. Он је био хроничан коцкар, сав новац који је зарадио од књига одмах би потрошио на клађење у случају да га материјални добици не упропасте као уметника. „Коцкар“ је његово скоро аутобиографско дело које показује природу клађења, људске зависности и поропаст душе због греха.

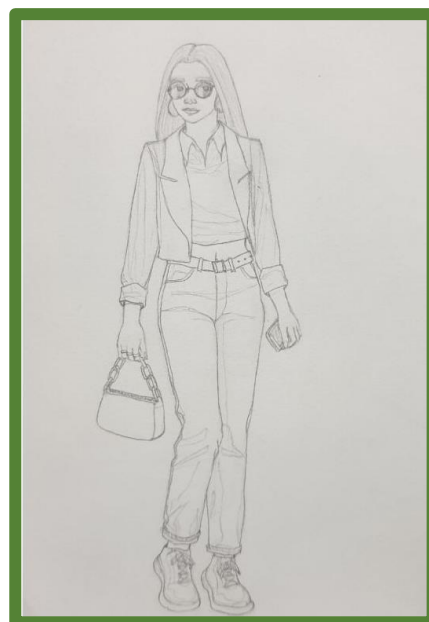

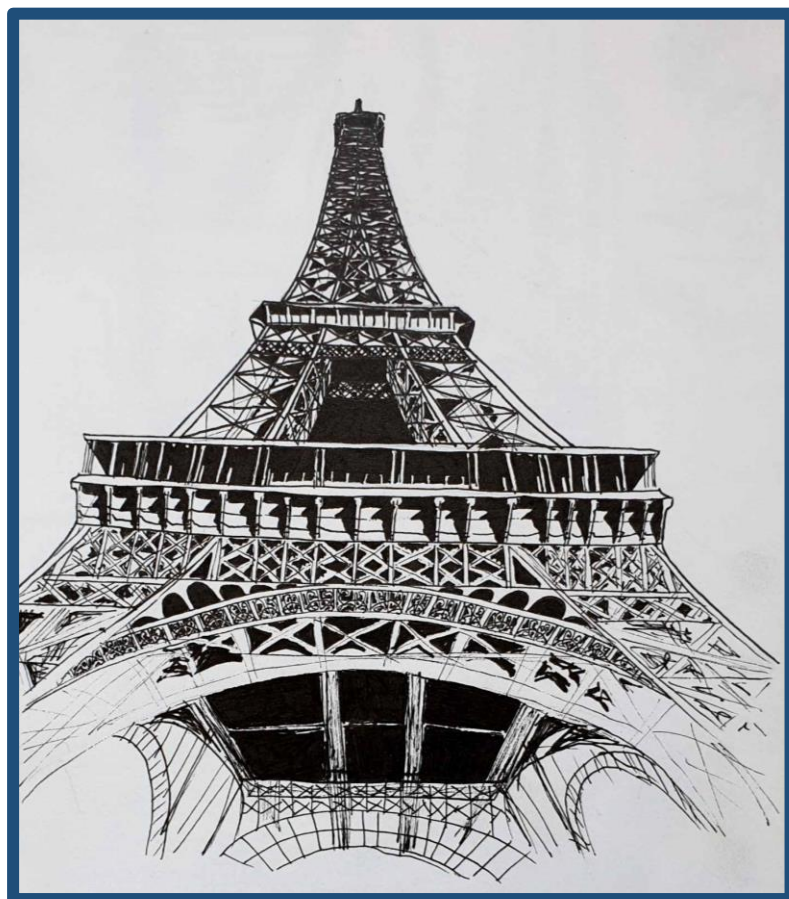
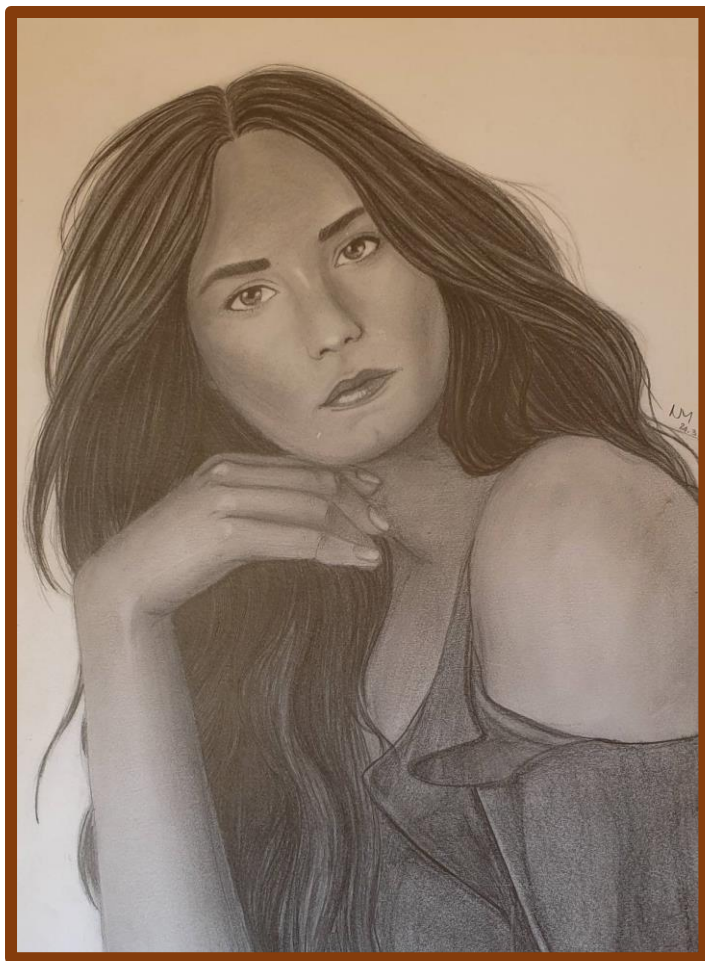
„Тако је говорио Заратустра“ – Фридрих Ниче

Са уласком филозофије у 19. век, дошло је до много потреса у том подручју чији се утицаји осећају јаким чак и данас, а камоли даље у будућности. Хегел и његова дијалектика, Кант и његова критика разумног ума, стварање комунизма, су све били покрети који ће имати велике утицаје кроз историју. Издвојен од свих њих се налазио Фридрих Ниче, немачки филозоф. Он је представљао покрет вишег човека, изнад просте моралности и лажних социјалних стандарда, који је одвојен од друштва које је убило Бога. Ову нову индивидуалистичку и виталистичку филозофију објашњава кроз параболе Заратустре, замишљеног мудраца који силази са планине да учи људе о узвишеном човеку. „Тако је говорио Заратустра“ је полулитерално и филозофско дело написано у стилу слично Библији, и њено читање је исто важно да би се разумео модеран свет као што Библија даје разумевање људског постојања.

Писмо тинејџерима о науци о популарности ... и најбољем начину коришћења друштвених медија

(Напомена: Ово писмо је одломак из књиге "Популарно: Проналажење среће и успеха у свету коме је превише стало до погрешних врста односа" - Мич Принштајн)

Драги тинејџеру/ко,

Хеј, ја сам дечји психолог који проучава популарност. Већ око 20 година, ја и многи други психолози попут мене, истражују зашто су нека деца популарнија од других и како популарност утиче на наше животе када одрастемо.

Популарност није оно што мислиш да јесте. И можда ћеш бити изманипулисан/а, а да тога ниси ни свестан/на. Објашњење манипулације следи у наставку.

Сећаш се још у основној школи када су деца трчала по игралишту и ишла једни код других кући да се играју? Нека су деца била свима омиљена, а друга су тешко проналазила другаре за игру. Можда ти се чини да је популарност била важна ствар, чак и кад си имао/ла три године.

То је тачно: постоји једна врста популарности којој су прилагођена чак и врло мала деца. Али то није иста врста популарности о којој се прича у средњој школи. Популарност у детињству назива се "симпатичност". Деца која чине да се друга деца осећају добро, да су укључена и да вреде, су она која су највише симпатична, а та њихова особина доноси много добити у животу. То утиче на њихова пријатељства, квалитет романтичних односа, какав посао добијају, колико су срећни као одрасле особе, па чак и колико дуго ће живети.

Али када стигнеш у средњу школу, сви почињу говорити о томе ко је „најпопуларнији“, „кул“ или ко има највише пратилаца на инстаграму и некој другој социјалној мрежи. То се назива „статус“, а уопште није исто што и симпатичност. У ствари, у већини средњих школа деца која су најпопуларнија (то јест, са највишим статусом) заправо и нису баш омиљена. Међу девојкама посебно, чланови група са високим статусом углавном не спадају међу омиљене вршњаке.

Разлог зашто је статус велика ствар почевши од деце око 11 или 12 година, има неке везе са начином на који се твоје тело почиње мењати у средњој школи. Научне студије сада откривају да део сазревања утиче на то како твој мозак реагује на људе око тебе, а управо сада му је највећа брига твој друштвени статус. Тачније, мозгови адолесцената постају заиста усмерени ка ономе ко привлачи највише пажње, ко делује најмоћније, најутицајније.

То је у реду, али важно је схватити да врста популарности о којој брину тинејџери, врста статуса, заправо може бити лоша за тебе. Знаш како нека деца са високим статусом умеју да буду злобна према другој деци тако што су насилни или шире трачеве или чине да се други лоше осећају због неких својих карактеристика? Такво понашање ће их касније у животу прогањати. Истраживања су рађена како би се

видело шта се дешава са најпопуларнијим тинејџерима у средњој школи након што одрасту, и налази нису лепо. У много су већој опасности да се током живота осећају усамљено, да су у дисфункционалним љубавним везама и да су подложнији болестима зависности.

Ако си једно од ове деце високог статуса, боље би ти било да си и симпатичан/на, такође. Буди љубазан/на према другима и проводи време са другима имајући заиста искрене односе са њима, уложи време у међуљудске односе у оном проценту у коме улажеш време у одржавање сопствене репутације.

Ако ниси популаран/на, изузетно ми је драго што ћу ти рећи да ћеш бити добро. Знам да школа тренутно може изгледати ужасно, а сваки дан делује као изазов. Али док год имаш једног или два пријатеља који вас воле, нећеш трпети исте последице које ће насилници доживљавати годинама. Већина одраслих се сећа својих средњошколских дана кад одрасту, и већина нас се сећа да смо желели да будемо популарнији него што смо заиста и били. Нормално је да се тако осећаш. Добра вест је да ће се борба коју сада водиш, дугорочно показати добром за тебе.

А да, у вези с оним делом о манипулацији. Морам да ти кажем и о томе. Знаш како су сви стално на мрежи? Већина твојих пријатеља вероватно је на инстаграму или снечету. Знам да је забавно. У ствари, вероватно ти се чини да је немогуће да будеш у току уколико ниси стално на свом профилу.

Недавно је обављено занимљиво истраживање да би се видело шта се догађа с мозговима тинејџера док су на инстаграму. Истраживачи су погледали који се делови мозга активирају када тинејџери гледају инстаграм објаве. Прво су проучили какав би нормалан моздани одговор био када би се гледале различите врсте слика. Открили су да када деца гледају забаван, позитиван, слadak и просоцијални материјал, активира се део мозга који је повезан са жељом да се гледа још више таквог материјала. Кад гледамо слике ствари које су илегалне, неморалне, опасне или ризичне, активира се други део мозга, који нам говори да станемо. За сада је добро.

Ево цак: Када се те исте слике приказују на платформи која наликује инстаграму, са маркерима који сугеришу да су се опасне слике „свиделе“ многима, ствари се одједном мењају. Кочнице у нашем мозгу се отпуштају. Другим речима, почињемо да губимо инхибиције према опасним и илегалним стварима само зато што је слика била популарна на друштвеним медијима.

Све се ово дешава у деловима мозга који нису под свесном контролом; помало налик на оне делове који говоре нашем срцу да и даље куца, а плућима да и даље дишемо ваздух. Ово је важно јер значи да оно што видиш на друштвеним медијима утиче на твоје вредности и понашање, а да тога ниси свестан/на. Веруј да то користе људи, компаније, па чак и политичари како би покушали да промените твоје преференције, ставове, па чак и размишљање.

Не кажем да би требало, у потпуности, да избегавааш друштвене медије. Лепо је користити их с времена на време, а можда ти на неки начин чак и добро дође. Само буди опрезан/на с тим. Већ знаш да је већина онога што видиш тамо лажно - људи који желе да се чине кул или стекну статус. Само направи паузу, повремено. Истраживање каже да се многи тинејџери почињу умарати од друштвених медија и осећају се оптерећени притиском да стално буду на мрежи. Због тога многи корисници имају „Ф-Инста“ налог, јер им је мука од толико лажних објава, па траже начин да се на стварнији начин повежу са људима. Размисли о томе да пошаљеш телефон на краћи одмор и да се дружиш с пријатељима лицем у лице. То је заправо сјајан начин да постанеш симпатичнији/ја!

Ево крајњег закључка: Ако ти се понекад чини да би ти живот био лакши да си поуларнији/а, и пожелиш да се сви опходе према теби на начин како то раде са популарном децом, онда си у сјајном друштву. Без обзира на то што ти кажу, већина твојих вршњака се осећа исто као и ти. Такође, већина одраслих особа су се тако осећала док су били деца, а многи вероватно и даље осећају верзију тога у својим одраслим везама.

А то је живот пун гнева, анксиозности, жудње и жаљења ни због чега. Све што ти треба је само неколико добрих људи којима ћеш се свидети и све ће бити у реду.

Bob Geldof

The Boomtown Rats

Ива Пантић

Рођен је 1951. године у Ирској. Његова мајка умрла је када је Боб имао само 7 година. Похађао је приватну католичку школу, у којој је био малтретиран због лошег играња рагбија. Променио је неколико запослења, а онда је почетком седамдесетих отишао у Канаду где је радио као музички новинар за чувени магазин "New Musical Express".

The Boomtown Rats:

По повратку у Ирску 1978. године постаје певач састава "Boomtown Rats" који је, иако настао у првим годинама експанзије новог таласа и који многи и данас карактеришу као панк групу. Њихов први сингл био је "Rat Trap" а други, далеко познатији, "Tell me why I don't like Mondays" (<https://www.youtube.com/watch?v=-Kobdb37Cwc>).

Bend Aid:

Боб Гелдоф је позван да учествује на концерту за "Amnesty International", што је, показало се, пресудно утицало на његово даље ангажовање, односно посадило семе за будуће активности. Године 1984. велика хуманитарна катастрофа погодила је Етиопију и друге афричке земље.

Глад и болести однели су на хиљаде живота, а сцене деце која умиру од глади емитоване су на телевизијским станицама широм света.

Практично први конкретан потез у циљу обезбеђивања помоћи била је песма "Do they Know it's Christmas Time" коју су потписали Боб Гелдоф и Мидге Уре, у чијем су снимању учествовале многе звезде острвске поп-роцк сцене окупљене под именом "Band Aid". Приход од овог сингла у старту је намењен као помоћ угроженој деци у Африци. Иако је у старту Гелдоф „пројектовао“ приход од 70.000 фунти, сингл се током првих дванаест месеци широм света продао у скоро 12 милиона примерака и зарадио преко 8 милиона фунти. <https://www.youtube.com/watch?v=bjQzJAKxTrE>

Live Aid:

Како се показало била је то грудва која је покренула можда највећу, а сигурно најлепшу, најхуманију и најдирљивију мисију у историји човечанства. На „изазов“ из Европе веома брзо су реаговали и са друге стране Атлантика, па су највеће америчке звезде окупљене под називом „USA for Africa“ снимиле песму „We are the world“ која је имала ништа мањи успех. Логичан след је био организовање концерата „Live Aid“ 13. јула 1985. године на „Wembley“ стадиону у Лондону (са 72.000 посетилаца) и „John F. Kennedy“ стадиону у Пенсилванији (где се окупило 100.000 људи). Истог дана слични концерти одржани су у још неколико земаља (Совјетски Савез, Канада, Јапан, Аустрија, Аустралија, Западна Немачка и Југославија).

Био је то један од најгледанијих ТВ преноса свих времена – процене су да је (а само да подсетимо да је то било много пре интернет ере) шеснаестосатни програм, у којем су учествовали скоро сви најзначајнији поп роцк извођачи – гледало скоро 2 милијарде гледалаца у 150 земаља, односно да је бар 40 посто светске популације пратило концерте на ТВ екранима. Процења зарада, од овог пројекта, а оја је је у целости отишла за помоћ гладнима у Африци – износила је преко 150 милиона фунти. Године 1986. од Краљице Елизабете Друге добио је титулу витеза – Honorary Knight Commander of the Order of the British Empire (са

официјелном скраћеницом: КБЕ) – мада је већ уобичајено да га сви зову Сер Боб Гелдоф, иако он ту титулу није могао да добије јер није држављанин Уједињеног Краљевства, односно земаља Комонвелта.
<https://www.youtube.com/watch?v=bvCvNupAhYg>

Соло каријера:

Када је реч о његовој соло музичкој каријери која је званично отпочела 1986. године када је напустио „Boomtown Rats“, Гелдоф се полако али сигурно, као што то обично и бива са музичарима у најзрелијим креативним годинама, све више окретао коренима, односно, традиционалној ирској музици која је „значајан састојак“ у многим музичким правцима који су настајали на северно америчком континенту, а посебно цоунтру анд вестерн музике. Већ његов први албум садржао је два велика хита „This Is The World Calling“ (чији је коаутор био Dave Stewart из „Eurythmics“) „The Great Song of Indifference“. Повремено је наступао и са другим извођачима (Dave Gilmour, Thin Lizzy глумио је у филму „Wall“ састава Pink Floyd (1982), а 1992. године наступио је на великом Freddie Mercury Tribute koncertu, одржаном на Vembliju.
<https://www.youtube.com/watch?v=NoweGN8cm5g>

Боб Гелдоф је носио на дестине почасних доктората многих светских универзитета, признања „Man of Peace“, највећег француског признања за уметност „Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres“, Man of Peace Award, признања „Херој нашег времена“ (на основу гласања читалаца магазина „New Statesman“)....а када је реч о музици, можда најзначајније признање је „Brit Award“ за изузетан допринос музици, које је добио 2005. године.

Нишвилле 2019:

11. августа прошле године имали смо прилику да уживо слушамо и видимо овог невероватног музичара, када је наступао на Нишвилле јазз фестивалу. Оставићу и пар слика са овог догађаја.

Roger Waters

Pink Floyd

Виктор Степановић

Рани живот:

Вотерс је рођен 6. септембра 1943. у Great Bookham-у, као најмлађи од троје деце. Његов отац, син рудара и активиста лабуристичке партије, убијен је током битке за Анцио у Другом светском рату, када је Вотерс имао само 5 месеци. Након тог догађаја породица (мајка Мери и брат Џон Данкан) сели се у Кембриџ, где је Роџер одрастао. Био је одличан спортиста и веома цењени члан тимова за крикет и рагби средње школе, али није био задовољан у школи: "Мрзео сам је сваке секунде, осим игара. Режим у школи је био веома опрезан.... иста деца која су подложена малтретирању друге деце такође су подложна насиљу од стране наставника."

Формирање бенда:

Након завршене школе у Кембриџу, Вотерс је започео студије архитектуре на универзитету Риџент Стрит Политехник у Лондону, где је упознао Боба Клоуза, Ричарда Рајта и Ника Мејсона са којима је свирао у неколико различитих бендова до 1965. године. У то време, Вотерс је свирао соло гитару и када се групи придружио Сид Барет као гитариста, прешао је на бас-гитару. Исте године је и законски променио име у Роџер. Након што је Боб Клоуз напустио групу, остали музичари су променили име у Pink Floyd.

Pink Floyd:

До почетка 1966, Барет је био фронтмен Pink Floyd-a, гитариста и текстописац. Написао је или ко-написао све песме њиховог дебија LP "The Piper at the Gates of Dawn", објављеног у августу 1967. године, осим једног. Ватерс је допринео песми "Take Up Thy Stethoscope and Walk" (његова прва заслуга за писање). Крајем 1967., Баретово ментално здравље и све више непримерено понашање, учинило га је „неспособним или невољним“ да настави да делује као песник и главни гитариста Pink Floyd-a.

The Piper at the Gates of Dawn

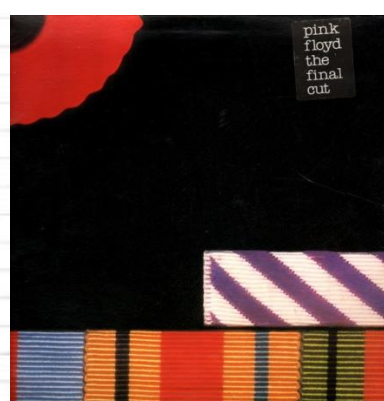
Након што је Барет напустио бенд 1968. године, Ватерс је постао доминантна фигура, мада су све до изласка албума Dark Side of the Moon 1973. године остали чланови били релативно равноправни у компоновању и писању песама. Dark Side of the Moon је први од пет албума Пинк Флојд на којима је Ватерс био једини текстописац, од којих је најкарактеристичнији The Wall, који је у потпуности био Ватерсова идеја, а последњи The Final Cut из 1983. године, једини који је Ватерс написао без учешћа других чланова бенда. Управо је The Final Cut био предмет несугласица између Ватерса и гитаристе Дејвида Гилмора, које су резултовале Ватерсовим напуштањем бенда 1984. године и привременог распада који је трајао до 1987. када су Дејвид Гилмор и Ник Мејсон поново окупили бенд без Ватерса.

Dark Side of the Moon

The Wall

The Final Cut

Соло каријера:

Након напуштања Pink Floyd-a, Ватерс је имао осредње успешну соло каријеру издавши неколико соло албума и организујући један од највећих концерата икад одржаних, у Берлину 1990. године, поводом прве годишњице рушења Берлинског зида, на коме је са екипом најпознатијих рок музичара тог времена извео албум The Wall у целости. Након 1992. године, привремено се повукао са сцене, да би се вратио 1999. године, започевши светску турнеју која је завршена тек 2002. У години 2005. је издао класичну оперу Ça Ira која му је донела врло добре критике, и придружио се осталим члановима Пинк Флојд на концерту Live 8 у Лондону. То је уједно био и последњи њихов заједнички наступ.

Пратећи музичари:

Роџер Вотерс је познат и по томе што су најпознатији светски музичари свирали на његовим албумима или у његовом пратећем бенду. Познати примери су Ерик Клептон, Џеф Бек, Џон Керин, Дон Хенли, Стив Лукатер, Џеф Поркаро и други. На концерту у Берлину 1990. заједно са Вотерсом наступили су Ван Морисон, Брајан Адамс, Синди Лопер, Пол Карак и други.

Снови Вајт, Вотерсов дугогодишњи пратећи гитариста, свирао је другу гитару на концертима Пинк Флојда у периоду 1977—1981. године. Занимљиво је да је Вајт због конфликтних уговора са издавачком кућом учествовао као студијски музичар само на Вотерсовом албуму *When The Wind Blows*, иако наступа уживо са њим од средине 1980-их до данас.

Роџер Вотерс са својим пратећим бендом, уживо 2007.

Дискографија:

Sa Pink Flojdom:

- * The Piper at the Gates of Dawn (1967)
- * A Saucerful of Secrets (1968)
- * More (1969)
- * Zabriskie Point (1970)
- * Ummagumma (1969)
- * Atom Heart Mother (1970)
- * Meddle (1971)
- * Relics (1971)
- * Obscured by Clouds (1972)
- * The Dark Side of the Moon (1973)
- * Wish You Were Here (1975)
- * Animals (1977)
- * The Wall (1979)
- * The Final Cut (1983)

Solo albumi:

- * Music from The Body (1970) – заједно са Роном Гизином
- * The Pros and Cons of Hitch Hiking (1984)
- * When the Wind Blows (1986) – музика из истоименог анимираног филма
- * Radio KAOS (1987)
- * The Wall Live In Berlin (1990) – дупли живи албум
- * Amused to Death (1992)
- * In the Flesh (2000) – дупли живи албум
- * Flickering Flame (2001) – компилација ретких снимака
- * To Kill a Child (2003) – макси сингл
- * Ça Ira (2005) – опера, дупли албум
- * Is This the Life We Really Want? (2017)

Рачунарски кутак

Занимљиве чињенице о рачунарима и интернету

Многи од вас сигурно проводе много времена на интернету користећи, што је нормално, и рачунар. Многи компјутер користе и на послу или у кући у своје слободно време, једноставно речено интернет и рачунар су постали део нашег свакодневног живота без којег чини се више се не може. За неке занимљиве ствари о интернету можда нисте ни знали сада имате прилику да сазнаате...

Ми вам у наставку овог текста доносимо неколико занимљивих чињеница о рачунарима и интернету.

1. Да би достигао цифру од 50 милиона корисника на пример ако нисте знали радију је било потребно 38 година, Телевизији је било потребно око 13 година, док је интернету било потребно свега 4 године!
2. Просечан корисник рачунара трепне 7 пута у минуту што је мање од половине нормалног броја трептаја који износи 20.
3. QWERTY распоред дирки је стар 129 година.
4. Бил Гејтс је дизајнирао своју кућу уз помоћ Macintosh Рачунара.
5. Унутар оригиналне кутије Macintosh-а можете наћи 47 потписа сваког члана Apple macintosh тима из 1982.

6. Први компјутерски миш је направио Даг Енгелбарт 1964. године од дрвета.
7. Први рачунар на свету по имену 31 је осмислио и направио Конрад Зус 1936. године. Следећу верзију, 32, је завршио 1939. године и то је био први електро-механички компјутер на свету који је функционисао у потпуности.
8. У једном радном дану (они који раде на рачунарима) прсти приближно типкањем пређу око 20-ак километара.
9. Позната онлине продавница еВау у просеку направи 680 долара трансакције на свом сајту сваке секунде.
10. Сваког месеца у свету се региструје скоро невероватних милион домена односно неко измисли ново име за домен.
11. Нр, Google, Machintosh i Apple ако не знате ове компаније су настале из гаража, односно започеле свој бизнис из гаража.
12. Домен Youtube је регистрован 14. фебруара 2005. године. Данас овај сервис посети просечно преко 80 милиона људи дневно.
13. Дворак (распоред) тастатура је много ефикаснија него Qwerty распоред слова, за чак 20 пута брже се пише с њом.
14. Рачунарско програмирање је тренутно једно од најбрже растућих занимања.
15. Први рекламни банер употребљен је 1994 године.
16. У САД сваки 8. венчани пар се пронашао или упознао преко интернета.
17. Сваког месеца се претражи невероватних 11 билиона појмова највиши удео има Google са 66 посто.
18. 15 билиона стреамига (онлине гледања) се оствари сваких месец на различитим интернет страницама.
19. 210 билиона е-mail -ова се пошаље дневно у целом свету.
20. Сваки минут на Youtube Google сервису се укладије преко 20 сати видеа.
21. Први домен који је регистрован био је Symbolics.
22. Дневно на интернету "виси" преко 1,319,872,109 људи а међу њима сте и ви који читате овај занимљиви текст.

Ови корисни цитати о програмирању инспирисаће вас на рад

Некад је довољна једна сувисла реченица да се у нама створи нов начин размишљања и отвори нов хоризонт. Ово је нарочито значајно за оне који живе у свету бројева и апстрактног мишљења.

Ако вас интересује програмирање и желите да постанете успешни у овом послу, пред вама је неколико мудрости и цитата неких од највећих светских информатичара, рачунарских научника и аутора познатих и важних издања у области информатике.

„Бити апстрактан је нешто сасвим другачије од тога да сте нејасни... Сврха апстракције није да буде нејасна, већ да створи нови семантички ниво на ком се може бити апсолутно прецизан.“ – Едсгер Дајкстра, холандски информатичар и добитник Тјурингове награде за допринос развоју програмских језика

„Много више добрих кодова је написано у језицима који су проглашени лошим, него у језицима који су проглашени сјајним – много више.“ – Бјарне Стравstrup, дански информатичар и математичар, познат као творац програмског језика C ++

„Осим математичких склоности, изузетно добро познавање једног програмског језика је најважнији ресурс успешног програмера.“ – Едсгер Дајкстра

„Првих 90% кода показује на шта је утрошено првих 90% времена за развој. Преосталих 10% кода објашњава на шта је утрошено преосталих 90% времена за развој.“ – Том Каргил, стручњак за објектно оријентисано програмирање у „Белл Лабс“

„Уз довољно очију, сви багови су ситни.“ – Ерик С. Рејмонд, програмер и заговорник „open source“ софтвера,

„Добар код је уједно и најбоља сопствена документација. Пре него што у њега додате коментар, запитајте се: ‘Како могу да побољшам код тако да овај коментар не буде потребан?’ Побољшајте код, а затим га документујте да би био још јаснији.“ – Стив Маконел, софтверски инжењер

„У сваком добро написаном великом програму постоји добро написан мали програм.“ – Чарлс Ентони Ричард Хор, британски научник који је познат као творац квиксорта, једног од најпознатијих алгоритама за сортирање.

„Мерење напретка у програмирању према линијама кода је исто као да мерите напредак у изградњи авиона према тежини.“ – Бил Гејтс, суоснивач корпорације „Microsoft“

„Програми морају да се пишу за људе који треба да их читају, а тек успут за машине које ће да их изврше.“ – Харолд Ејбелсон и Џералд Џеј Сусман, научници.

Надам се да су вам ови цитати распалили машту и подстакли вас да се прихватите програмирања.

Дан програмера

Дан програмера је међународни дан професије који се обележава 256. (у хексадецималном систему 100. или 2^8) дана сваке године (13. септембар простих, односно 12. септембар преступних година). Овај празник је званично признат у Русији.

Број 256 (2^8) изабран је зато што је то број различитих вредности који се могу представити осмобитним бајтом, вредност позната програмерима. Овај број је такође највећи степен двојке који је мањи од 365, броја дана у простој години.

Званично признање

Овај празник предложили су Валентин Балт и Михаил Червиков, запослени у софтверској компанији Paralel tehnologis. Још 2002. године покушали су да прикупе потписе за петицију влади Русије како би званично признали Дан програмера.

Министарство комуникација и масовних медија Русије је 24. јула 2009. издало нацрт извршног налога о новом празнику посвећеном професији - Дану програмера.

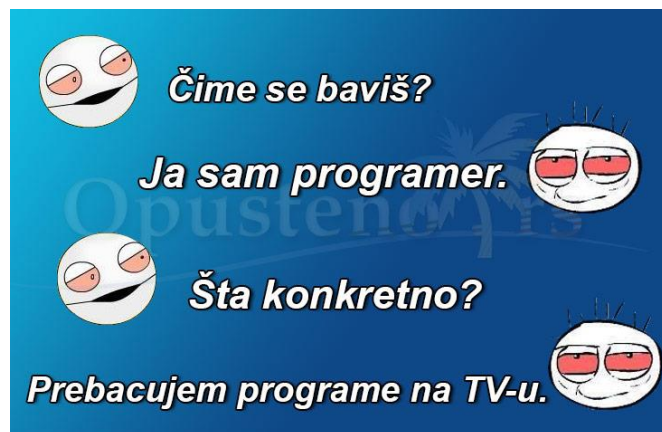
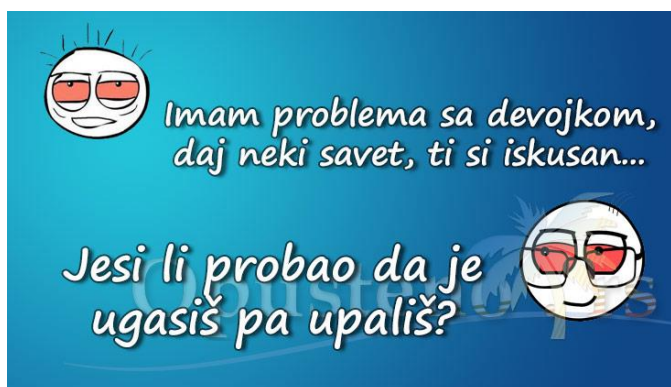

Председник Русије Димитриј Медведев потписао је декрет 11. септембра 2009. године.

Кинески Дан програмера

У Кини, Дан програмера се обележава 24. октобра. Ово се практикује већ дуго година.

Овај дан је изабран зато што је $1024 = 2^{10}$ (1024 је такође важан број за програмере), а за разлику од руског нема проблем са преступним годинама.

Рачунарска секција

Бисери професора и ученика

Психо(логија):

1. Проф: Шта очекујеш од психологије ове године?
Ученик: Да научим нешто ново и... 4, можда 5.
2. Проф: Реци нам неку твоју личну карактеристику.
Ученик: Лепо миришем.

Биологија:

1. Проф: Који организам се најбрже развија, за дан-два?
(тишина)
Проф: То можете да видите када поједете неку воћку па вам кора одстоји пар дана.
Ученик: Аааа! Лешинар!
Проф: Вињска мушица...

Историја:

1. Проф: Временом се династија дегенерисала што значи да су почела да им се рађају...
Ученик: ЖЕНСКА ДЕЦА!!!
2. Проф: (поставља питање)
Ученик: (казује тачан одговор)
Проф: Одлично!
Ученик: Мастермајнд, професорка, мастермајнд.

Српски:

(час лектире)

1. Проф: И кога издвајамо данас?

Ученик: Чича Гориа, Растињака...

Проф: Ма од вас.

2. Ученик: Како се зове Татјанина жена?

3. Ученик: Морамо да учимо оно Виолетино писмо? Валеријино писмо?

(тачан одговор: Татјанино писмо)

4. Ученик: Она прича о госпођи Вокер, а ево питала ју је о... о госпођи Вокер.

Енглески:

1. Проф: Које је то време smoking ?

Ученик: Па то је акузатив.

Математика:1. Проф: Редарчићи да излећу да бришу таблу.
(после брисања табле)
Проф: Е, оваква треба да буде табла, а не као да су је прасићи лизали.

2. Проф: Не причај, него гледај овамо и слушај шта се гледа. Немој да те сањам ноћас.

3. Проф: Какве су ти то кајле око врата?
(смех)
Проф: Шта вам је? Кајле, а не сајле.

4. Проф: Склони ми те спот... спотачињуће елементе.

5. Проф: И што можеш и што не можеш, ти не можеш.

6. Проф: Ниси била у школи кад смо радили систем једначина, а да ниси била кад сте радили слово "х" ти би се звала Ристина.

7. Ученик: Професорка, ја сам само дошла у школу да бих радила тест.

Физика:

1. Ученик: Професорка, јел могу да идем до куће да узмем ранац? Живим на 2 минута до школе.

Проф: Заборавио си ранац, а пошао си у школу?

Ученик: Па имали смо прошли час слободан па сам ишао до куће да ручам и заборавио сам ранац.

(проф. га пушта да оде до куће по ранац)

(ученик се враћа и почиње да прича с другима и да се врпољи)

Проф: Шта сад није у реду?

Ученик: Треба ми лист.

Проф: Па јел си сад ишао до куће по ранац?

Ученик: Јесам, али немам свеску.

Проф: Па шта ти је било у ранцу?

Ученик: Па свеске.

2. (трећи час физике у једном дану)

Проф: Ако ме данас видите у граду... нестаните.

Ученик: Да мало скренемо колима на вас...

Свет око нас:

1. Ученик 1: Јел си чула за оног Лени Кревица?

Ученик 2: Шта?! Лења кривица?

2. Ученик 1: Зове се Џексон Венг!

Ученик 2: Мајкл Џексон?

Ученик 1: Џексон Венг!!!

Ученик 2: Аха, а где је Мајкл? А нема Мајкл...

3. Ученик (прича о неком научнику): Учио је од времена до данас.

Редакција листа:

- * Љиљана Недељковић, наставник српског језика и књижевности
- * Гордана Антић, наставник рачунарства и информатике
- * Снежана Вукчевић, наставник рачунарства и информатике
- * Биљана Павловић, наставник српског језика и књижевности
- * Анастасија Андрејић III-2
- * Богдана Јовановић II-3
- * Кристина Митровић III-3
- * Младен Николић III-3
- * Немања Антић III-2